

ORDENANÇA FISCAL GENERAL DE GESTIÓ, RECAPTACIÓ I INSPECCIÓ DELS TRIBUTS LOCALS

Principis generals en matèria tributària

Article 1. Objecte.

La present Ordenança Fiscal General té com a objecte establir els principis bàsics i les normes de gestió, recaptació i inspecció comuna a totes les exaccions que constitueixen el règim fiscal d'esta Entitat Local, i es dicta fent ús de la potestat reglamentària específica que li atribueix l'article 106.2 LRRL i amb respecte al sistema de fonts establert en l'article 5.E de la dita Llei Bàsica. Les normes d'esta Ordenances es consideraran part integrant de les Ordenances dels tributs propis, en tot el que no estiga especialment regulat en estes.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Esta Ordenança Fiscal General obligarà:

1. Àmbit territorial: en tot el territori del terme municipal.
2. Àmbit temporal: des de la seua aprovació fins a la seua nova modificació o derogació.
3. Àmbit personal: a totes les persones físiques o jurídiques susceptibles de drets i obligacions fiscals, així com als ens col·lectius que sense personalitat jurídica siguen capaços de tributació per ser centre d'imputació de rendes, propietats o activitats, segons el que estableix l'article 33 de la Llei General Tributària.

Article 3. Interpretació de les ordenances.

1. Exercint-se la potestat reglamentària de les Entitats Locals en matèria tributària a través de les ordenances fiscals reguladores dels seus tributs propis i de l'ordenança general de gestió, recaptació i inspecció, el Ple podrà dictar disposicions interpretatives i aclaridores de les mateixes.
2. No s'admetrà l'analogia per a estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions o bonificacions.
3. Per a evitar el frau de Llei s'entendrà, als efectes del número anterior, que no hi ha extensió del fet imposable quan es graven fets realitzats amb el propòsit provat d'eludir el tribut, sempre que produïsquen un resultat equivalent al derivat de fet imposable. Per a declarar que hi ha el frau de Llei serà necessari un expedient en què s'aporte per l'Administració la prova corresponent i es done audiència a l'interessat.

Article 4. L'exacció s'exigirà d'acord amb la verdadera naturalesa jurídica i econòmica del fet imposable.

Elements de relació tributària

Article 5. El fet imposable.

1. El fet imposable és el pressupost de naturalesa jurídica o econòmica fixada en la Llei i Ordenança Fiscal corresponent, si és el cas, per a configurar cada exacció i la relació del qual origina el naixement de l'obligació de contribuir.
2. Les Ordenances dels respectius tributs completaran, si és el cas, la determinació concreta del fet imposable per mitjà de la menció dels supòsits de no subjecció, així com de les condicions en què naix l'obligació de contribuir.

Article 6. Subjecte passiu.

En tot el que es referix al subjecte passiu (principis generals, responsables de tribut, capacitat d'obrar i domicili fiscal) caldrà ajustar-se al que disposen els articles 30 al 46 de la Llei General Tributària, i a les modificacions que amb posterioritat puguin promulgar-se sobre tals matèries.

En especial, i pel que es referix al domicili fiscal, quan no s'efectue la preceptiva declaració del domicili dins del terme municipal, tindran la consideració de representants dels titulars de la propietat o activitat econòmica:

1. Els administradors, apoderats o encarregats dels propietaris de béns o titulars d'activitats econòmiques.
2. Si no n'hi ha, els colons, arrendataris o aparéixer-vos de finques rústiques, quan els seus propietaris no residiren en el terme municipal.
3. Els inquilins de finques urbanes, quan cada una d'elles estiguera arrendada a una sola persona o no residira en la localitat l'amo, administrador o encarregat.

Article 7. Base de gravamen.

S'entén per base de gravamen la qualificació del fet imposable com a mòdul d'imposició a l'efecte de fixar el deute tributari per mitjà de l'aplicació d'una tarifa o d'una quantitat fixa assenyalada en cada cas.

Article 8. El règim d'estimació directa o indirecta que s'aplique respecte de la determinació de les bases tributàries es regirà pel que disposen els articles 48, 50 i 51 de la Llei General Tributària, establint-se en l'ordenança pròpia de cada exacció els mitjans i mètodes per determinar la base imposable dins dels règims expressats.

Deute tributari

Article 9.

1. El deute tributari és la quantitat deguda pel subjecte passiu a l'Administració, integrada per la quota tributària i incrementada, si és el cas, amb els conceptes següents:
 1. Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o les quotes.
 2. L'interés de demora, que serà l'interés legal dels diners vigents el dia que comence el devengo d'aquell, incrementat en un vint-i-cinc per cent, llevat que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat establisca un diferent.
 3. El recàrrec per ajornament, fraccionament o pròrroga, fixat en el deu per cent.
 4. El recàrrec de constrenyiment que serà del vint per cent.
 5. Les sancions pecuniàries de caràcter fiscal.
2. L'interés de demora s'aplicarà:
 1. Als ajornaments, fraccionaments i pròrroques que es concedisquen per al pagament del deute.
 2. A les infraccions greus.
3. Quan la inspecció de tributs o el corresponent servici municipal que tinga atribuït esta comesa no haja apreciat l'existència d'infraccions tributàries, computarà els interessos de demora des del dia de finalització del termini voluntari de pagament fins a la data d'acta.
4. Quan concórreguen infraccions tributàries greus, seran exigibles interessos de demora pel temps transcorregut entre la finalització del termini voluntari de pagament i el dia en què se sancionen les infraccions.

Article 10. Determinació de la quota.

La quota es determinarà:

1. Per quantitat fixa, assenyalada a este efecte en la corresponent Ordenança com a mòdul de tributació.
2. Per mitjà de tarifes establides en les Ordenances pròpies de cada tribut, que s'aplicaran sobre la base de gravamen.
3. Aplicant al valor base d'imposició el tipus de gravamen que corresponga.
4. Globalment en les contribucions especials, per al conjunt dels obligats a contribuir, pel tant per cent del cost de les obres i instal·lacions que s'impute a l'interés particular, distribuint-se la quota global entre els subjectes passius, d'acord amb mòduls que es fixen.

Article 11.

1. Per a la determinació de la quantia de les taxes hauran de tindre's en compte criteris genèrics de capacitat econòmica que corresponguen a paràmetres objectius de titularitat o gaudi efectiu de renda i patrimoni dels subjectes obligats a satisfer-los.
2. Les quantitats fixes o els percentatges sobre la base referits a categories vials, seran aplicats d'acord amb l'índex fiscal de carrers aprovat per este Ajuntament, amb caràcter general o per a cada tribut en especial.

Article 12. Extinció del deute tributari.

El deute tributari s'extingirà, totalment o parcialment, segons els casos, per:

1. Pago.
2. Prescripció.
3. Compensació, segons el que estableix l'article 68 de la Llei General Tributària i l'article 109 de la Llei de Bases de Règim local.
4. Condonació.
5. Insolvència provada del deutor.

Article 13. Del pagament.

Respecte del pagament dels deutes tributaris s'estarà, en general, al que preveu el títol II, capítol V, secció 2a, de la Llei General Tributària, i al que disposa el títol III de la present Ordenança.

Article 14. De la prescripció.

1. Prescriuran als cinc anys els següents drets i accions:
 - 1.1. En favor dels subjectes passius:
 - a) El dret de l'Administració per a determinar el deute tributari per mitjà de l'oportuna liquidació, comptat el dit termini des del dia del devengo o, si és el cas, des del dia en què finalitze el termini reglamentari per a presentar la corresponent declaració o autoliquidació.
 - b) L'acció per a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidades, comptat des de la data en què finalitze el termini de pagament voluntari.

c) L'acció per a imposar sancions tributàries, comptat des del moment que es cometen les respectives infraccions.

1.2. En favor de l'Administració: El dret a la devolució d'ingressos indeguts, comptat des del dia en què es va realitzar el dit ingrés.

2. Els terminis de prescripció a què es referix l'apartat 1.1 del número anterior s'interrompen:

2.1. Per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal del subjecte passiu conduent al reconeixement, regularització, inspecció, assegurament, comprovació, liquidació i recaptació de l'exacció meritada per cada fet imposable.

2.2. Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe: quan per culpa imputable a la pròpia Administració esta no resolga dins del termini marcat per la legislació vigent, el període de prescripció tornarà a computar-se a partir del moment en què haja d'entendre's transcorregut el dit termini.

2.3. Per qualsevol actuació del subjecte passiu conduent al pagament o liquidació del deute tributari.

Per al cas de l'apartat 1.2 del número 1 anterior, el termini de prescripció s'interrompra per qualsevol acte fefaent del subjecte passiu que pretenga la devolució de l'ingrés indegut, o per qualsevol acte de l'Administració en què es reconega la seua existència.

3. La prescripció s'aplicarà d'ofici, sense necessitat que la invoque o excepcione al subjecte passiu.

Article 15. De la condonació.

Els deutes tributaris només podran ser objecte de condonació, rebaixa, o perdó, en virtut de Llei, en la quantia i amb els requisits que en la mateixa es determine.

Article 16. Insolvència provada del deutor.

Els deutes tributaris que no hagen pogut fer-se efectives per insolvència provada del subjecte passiu i la resta de responsables, es declararan provisionalment extingides en la quantia procedent, fins que no es rehabiliten dins del termini de prescripció. Si, vençut este termini, no s'haguera rehabilitat el deute, quedarà esta definitivament extingida.

Les infraccions tributàries i la seua sanció

Article 17. El concepte d'infracció tributària, les seues classes i tipificació, les sancions aplicables i els òrgans competents per a la seua imposició, la graduació de les mateixes, la seua quantia i condonació si és el cas i resta de conseqüències jurídiques en matèria d'infraccions tributàries seran les regulades en els articles 77 a 89 de la vigent Llei General Tributària i en el Reial Decret 2631/85 de 18 de desembre, sobre procediment per a sancionar les infraccions tributàries, amb les peculiaritats que s'assenyalen en els articles següents.

Article 18. Concepte.

1. Són infraccions tributàries les accions i omissions tipificades i sancionades en les Lleis.
2. Seran subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzen les accions o omissions tipificades com a infractors en les lleis i, en particular, a qui referix l'apartat 3 de l'article 77 de la Llei General Tributària.

Article 19. Classes d'infraccions tributàries.

Les infraccions tributàries podran ser simples o greus.

Article 20.

1. Constituïxen infraccions simples l'incompliment d'obligacions o deures tributaris exigits a qualsevol persona, siga o no subjecte passiu, per raó de la gestió dels tributs i quan no constituïsquen infraccions greus.
2. Dins dels límits establits per la Llei, les Ordenances dels tributs podran especificar supòsits d'infraccions simples, d'acord amb la naturalesa i les característiques de la gestió de cada un d'ells.

Article 21. Constituïxen infraccions greus les conductes següents:

1. Deixar d'ingressar, dins dels terminis reglamentàriament assenyalats, la totalitat o part del deute tributari, dels pagaments a compte o fraccionats, així com de les quantitats retingudes o que hagueren degut de retindre.
2. Disfrutar o obtindre indegudament beneficis fiscals, exempcions, desgravacions o devolucions.
3. Determinar o acreditar improcedentment partides positives o negatives a deduir o compensar en les bases o en la quota en declaracions-liquidacions pròpies o de tercers.

Article 22. Sancions.

Les infraccions tributàries se sancionaran, segons els casos, per mitjà de multa pecuniària fixa o proporcional, sent acordades i imposades per l'òrgan que ha de dictar l'acte administratiu pel que practique la liquidació tributària.

Article 23. Les sancions tributàries es graduaran atenent en cada cas concret a:

1. La bona o mala fe dels subjectes infractors.
2. La capacitat econòmica del subjecte infractor.
3. La sanció repetida d'infraccions tributàries.
4. La resistència negativa i obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració tributària.
5. El compliment franquege de les obligacions o deures formals i el retard en el mateix.
6. La transcendència per a l'eficàcia de la gestió tributària de les dades, informes o antecedents no facilitats i, en general, l'incompliment de les obligacions formals, de les d'indole comptable o registral i de col·laboració o informació a l'Administració tributària.
7. La quantia del perjudici econòmic ocasionat a la Hisenda municipal.
8. La conformitat del subjecte passiu, o del responsable a la proposta de liquidació que li formule.

Article 24. Límit de les sancions.

1. Cada infracció simple serà sancionada amb multa de 1.000 a 150.000 pessetes, excepte el que disposen els especials supòsits arrellegats en l'article 83 de la Llei General Tributària.
2. Les infraccions tributàries greus seran sancionades amb multa proporcional del mig al triple del deute tributari. Així mateix, seran exigibles interessos de demora pel temps transcorregut entre la finalització del termini voluntari de pagament i el dia en què se sancione les infraccions.

Article 25. Condonació de sancions.

Per causes justificades per mitjà d'expedient instruït a este efecte, les multes imposades en concepte de sancions tributàries es podran reduir o deixar sense efecte per mitjà de condonació gracieble amb respecte, en tot cas, del que disposa la normativa tributària vigent.

La condonació gracieble es concedirà discrecionalment pels òrgans resolutius de la Corporació municipal, dins dels límits següents:

1. Per la Presidència, quan l'import de la sanció no excedisca de 100.000 pessetes.
2. Pel Ple, les superiors a 100.000 pessetes.

Serà necessària, en tot cas, la amb la sol·licitud prèvia dels subjectes passius o responsables del tribut, i que estos renunciïn expressament a l'exercici de tota acció d'impugnació corresponent a l'acte administratiu pel qual s'aprove la liquidació en què es comprega o de la que derive la sanció tributària la condonació de la qual se sol·licite. En principi, el benefici de la condonació no podrà aplicar-se als que siguen reincidents, llevat que es donaren circumstàncies excepcionals que l'òrgan resolutori considerara acceptables per a atorgar el benefici.

Regemequen de revisió d'actes en via administrativa i recursos

Article 26. Respecte de la revisió d'actes en matèria de gestió tributària i de recursos sobre actes d'aplicació i efectivitat dels tributs locals serà aplicable el que disposa l'article 14 de la Llei 39/88 de 28 de desembre, en relació amb els articles 108, 110 i 113 de la vigent Llei 7/85 de 2 d'abril.

Article 27. Contra els actes de les Entitats Locals sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals podrà formular-se, davant del mateix òrgan que els va dictar, el corresponent recurs de reposició, previ al contenciós administratiu, en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la notificació expressa o exposició pública dels corresponents padrons o matrícules de contribuents contra la denegació del dit recurs els interessats podran interposar recurs contenciós administratiu, en el termini de dos mesos si la denegació fóra expressa, i d'un any si fóra tàcita a comptar de la data d'interposició del respectiu recurs de reposició

Article 28. Els interessats podran interposar directament el recurs contenciós administratiu contra els actes que posen fi a les reclamacions formulades en relació amb els acords d'esta Corporació en matèria d'imposició de tributs i aprovació i modificació d'Ordenances Fiscals en el termini de dos mesos comptats des de la publicació dels mateixos en el Butlletí Oficial de la Província.

Article 29. El règim de suspensió d'actes i acords sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals, serà el fixat per l'article 14 de la Llei 39/88, d'Hisendes Locals.

Article 30. L'administració podrà rectificar, en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, i sempre que no hagen transcorregut cinc anys des que es va dictar l'acte objecte de rectificació, els errors materials o de fet, així com els aritmètics.

Normes de gestió tributària

Article 31. Àmbit i caràcter de la gestió.

1. La gestió de les exaccions comprén totes les actuacions necessàries per a la determinació del deute tributari i la seua recaptació.
2. Els actes de determinació de les bases i deutes tributaris gaudixen de presumpció de legalitat que només podrà destruir-se per mitjà de revisió, revocació o anul·lació practicades d'ofici o a virtut dels recursos pertinents.
3. Tals actes seran immediatament executius, llevat que una disposició establisca expressament el contrari.

Article 32. Les consultes.

1. Els subjectes passius podran formular a l'Administració consultes degudament documentades respecte al règim o a la classificació tributària que, en cada cas, els corresponga. La contestació tindrà caràcter de mera informació i no el d'acte administratiu, i no vincularà a l'administració ni a l'administrat, excepte en els supòsits previstos en l'article 107.2 de la llei General Tributària.
2. No obstant això, el subjecte passiu que, dins de termini complira amb les obligacions tributàries d'acord amb la contestació que a la seua consulta donara l'Administració, no incorrerà en cap responsabilitat si la consulta va reunir els requisits següents:
 - 2.1 1Que haguera comprés tots els antecedents i circumstàncies necessàries per a la formació del juí de l'Administració.
 - 2.2 2Que aquells antecedents i circumstàncies no hagueren patit alteració posterior; i
 - 2.3 3Que s'haguera formulat la consulta abans de produir-se el fet imposable o dins del termini concedit per a la seua declaració.
3. L'exempció de responsabilitat cessarà quan es modifique la legislació aplicable i no impedirà, en cap cas, l'exigència d'interessos de demora a més de les quotes, imports o recàrrecs pertinents.
4. Els interessats no podran entaular cap recurs contra la contestació, encara que puguin fer-ho posteriorment contra l'acte administratiu basat en ella.
5. Correspon al President de l'Entitat Local l'evacuació de les consultes regulades en el present article.

Article 33. Iniciació de la gestió tributària.

La gestió dels tributs s'iniciarà:

1. Per declaració o iniciativa del subjecte passiu.
2. D'ofici.
3. Per actuació investigadora.
4. Per denúncia pública.

Article 34. Declaració tributària.

1. Es considerarà declaració tributària tot document pel qual es manifeste o reconega que s'han donat o produït les circumstàncies o elements d'un fet imposable, entenent-se també com a tal declaració la simple presentació del document en què es continga o constituïska un fet imposable.
2. En cap cas s'exigirà que les declaracions fiscals es formulen sota jurament o promesa.
3. Al temps de la presentació es donarà als interessats un rebut acreditatiu de la mateixa, podent servir a estos efectes el duplicat de la declaració.

Article 35. Obligtorietat de la seua presentació.

Serà obligatòria la presentació de la declaració dins dels terminis determinats en cada Ordenança particular, i, en general, dins del termini de trenta dies hàbils comptats des del següent a aquell en

què es produísca el fet imposable. La no presentació dins del termini serà considerada com a infracció simple i sancionat com a tal.

Article 36. Efectes de la presentació.

1. La presentació de la declaració davant de l'Administració no implica acceptació o reconeixement de la procedència del gravamen.
2. L'Administració pot demanar declaracions i l'ampliació d'estes, així com l'esmena dels defectes advertits quan fóra necessari per a la liquidació de l'exacció i per a la seua comprovació.

Article 37. Liquidació del deute tributari.

Determinades les bases imposables, la gestió continuarà per mitjà de la pràctica de la liquidació per a fixar el deute tributari l'aprovació del qual correspondrà, excepte disposició legal expressa en contra, al President de l'Entitat Local.

Article 38. Tipus de liquidacions.

Les liquidacions seran provisionals o definitives.

1. Tindran la condició de definitives:
 1. Les practicades prèvia investigació administrativa del fet imposable i comprovació de la base de gravamen, haja mediat o no liquidació provisional.
 2. Les que no hagen sigut comprovades dins del termini de prescripció.
2. Fora dels casos que s'indiquen en el número anterior, les liquidacions tindran caràcter de provisionals, siguen a compte, complementàries, caucionals, parcials o totals així com les autoliquidacions.

Article 39. Comprovació a l'efecte de liquidació.

1. L'administració no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignats en les seues declaracions pels subjectes passius. Amb este fi l'Administració comprovarà, al practicar les liquidacions, tots els actes, elements i valoracions consignades en les declaracions tributàries a través de la seua activitat d'investigació regulada en el Títol IV de la present Ordenança.
2. L'augment de base tributària sobre la resultant de la comprovació de les declaracions haurà de notificar-se al subjecte passiu, amb expressió concreta dels fets i elements addicionals que la motiven, conjuntament amb la liquidació que es practique.

Article 40. Notificació de la liquidació.

1. Les liquidacions es notificaran als subjectes amb expressió:
 1. dels elements essencials d'aquelles.
 2. dels mitjans d'impugnació que puguen ser exercitats, amb indicació de terminis i òrgans davant dels que hagen d'interposar-se.
 3. Del lloc, termini i forma en què haja de ser satisfeta el deute tributari.
2. Les notificacions defectuoses produiran efecte a partir de la data en què el subjecte passiu es done expressament per notificat, interpose el recurs pertinent o vaig efectuar l'ingrés del deute tributari.
3. Produiran efecte pel transcurs de sis mesos les notificacions practicades personalment als subjectes passius que, contenint el text íntegre de l'acte, hagueren omés algun altre

requisit, llevat que s'haja fet protesta formal dins d'eixe termini, en sol·licitud que l'Administració rectifiqui la deficiència.

Article 41. Padró o matrícula de contribuents.

1. Podran ser objecte de padró o matrícula de contribuents, els tributs en què per la seua naturalesa la realització del fet imposable tinga caràcter periòdic.
2. Els subjectes passius estaran obligats a informar de l'Administració, dins del termini de trenta dies hàbils següents a aquell en què es produïsquen, qualsevol modificació sobrevinguda que pugua originar alta, baixa o alteració en el padró.
3. Les altes es produiran:
 1. Per declaració del subjecte passiu.
 2. D'ofici o per l'acció investigadora de l'Administració. Produiran efecte les altes des de la mateixa data que es practiquen o en aquella altra que, per disposició de cada Ordenança particular, nasca l'obligació de contribuir.
4. Les baixes hauran de ser sol·licitades pels subjectes passius, i una vegada comprovades, produiran, si és el cas, la definitiva eliminació del padró, amb efectes a partir del període següent a aquell en què hagueren sigut prestades, llevat de les excepcions que s'establisquen en cada Ordenança particular.

Article 42. Aprovació, exposició al públic i reclamacions dels padrons.

1. Els padrons o matrícules se sotmetran cada exercici a l'aprovació de la Presidència i s'exposaran al públic a l'efecte dels legítimament interessats, durant el termini de quinze dies.
2. L'exposició al públic es realitzarà fixant l'edicte en el tauler d'anuncis de la Casa Consistorial i inserint còpia del mateix en el Butlletí Oficial de la Província.

Article 43. L'exposició al públic dels padrons i matrícules que continguen la quota tributària produirà els efectes de notificació de la corresponent liquidació podent interposar-se pels interessats recurs de reposició contra la mateixa en el termini d'un mes comptat des de l'endemà a la data de la finalització del període d'exposició pública.

Article 44. Caràcter de registre públic.

El padró o matrícula de contribuents tindrà la consideració d'un registre permanent i públic, que podrà emportar-se per qualsevol procediment, inclús mecànic, que l'Entitat Local acorde establir. En els casos en què existisca fitxer o registre informatitzat, els que tinguen la condició d'interessats segons la Llei de Procediment Administratiu, tindran dret a consultar-ho i a obtindre certificacions sobre les seues dades, les quals tindran el mateix valor que les expedides a partir de fitxers tradicionals.

Article 45. Refosa de la liquidació i recaptació de tributs.

1. Podran refundre's la liquidació i la recaptació de les exaccions que afecten un mateix subjecte passiu.
2. La refosa requerirà els requisits següents:
 - 2.1. Quant a la liquidació, han de constar en la mateixa les bases i els tipus o quotes de cada concepte, amb la qual cosa quedaran determinades i individualitzades cada una de les liquidacions que es refonen.

- 2.2. Respecte de la recaptació, hauran de constar per separat les quotes relatives a cada concepte, la suma de les quals determinarà la quota refosa a exaccionar per mitjà del document únic.
3. Les quotes relatives a cada concepte tributari podran ser recorregudes de mode independent respecte de la quota refosa, aplicant-se a este efecte el règim general de suspensió i recursos.

Article 46. Quotes la gestió del qual resulta antieconòmica per als interessos municipals.

1. Deixaran de liquidar-se, s'anul·laran d'ofici o seran baixa, segons la situació del seu respectiu procés de gestió, aquelles quotes que per la seua quantia resulten antieconòmiques per a la hisenda local, per excedir el potencial import dels seus gastos de gestió al de la respectiva quota.
2. Cada Ordenança reguladora dels tributs propis fixarà, si és el cas, la quantia màxima del límit perquè opere la previsió de l'apartat precedent.
3. L'Entitat Local podrà excloure, sense cap limitació, els conceptes o quotes que, pels períodes de devengo, sistemes de cobrament o qualsevol altra circumstància estime no han de ser objecte de baixa automàtica, quant a l'antieconomicidad de les quotes que es preveu en la present article.

Normes de recaptació tributària

Article 47. Disposició general.

1. La gestió recaptatòria consistix en l'exercici de la funció administrativa conduent a la realització de tots els recursos que constituïxen la Hisenda Local.
2. La recaptació podrà realitzar-se:
 1. En període voluntari.
 2. En període executiu.
3. En període voluntari, els obligats al pagament faran efectives els seus deutes dins dels terminis assenyalats a este efecte. En període executiu, la recaptació es realitzarà coercitivament per via de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat que no haja complit l'obligació a càrrec seu en el període voluntari.

Article 48. Sistemes de recaptació.

1. L'Administració podrà utilitzar per a la recaptació dels seus tributs qualssevol dels sistemes autoritzats per la Llei.
2. No obstant això, preferentment els valors en rebut es recaptaran en període voluntari a través d'entitats col·laboradores amb subjecció a les normes i bases a què aprobe esta Entitat Local.

Article 49. Classificació dels deutes a efectes recaptatoris.

Els deutes tributaris resultants de liquidacions practicades pels òrgans competents es classificaran a l'efecte de la seua recaptació en:

1. Notificades: perquè el deute siga exigible serà indispensable el requisit de la notificació en forma legal.
2. Sense notificació: són aquells deutes que per derivar directament de padrons o matrícules de contribuents, no fa falta la seua notificació individual, encara que el deute tributari diversa periòdicament per aplicació de recàrrecs o augments del tipus de modificació del deute tributari inclosa en padrons o matrícules que tinguen el seu origen en la modificació

de la base tributària, quan esta haja sigut notificada, individual o col·lectivament, segons la normativa que regule cada tribut.

3. Autoliquidades: són aquelles en què el subjecte passiu, per mitjà d'efectes timbratges o a través de declaracions-liquidacions, procedix al pagament simultani del deute tributari.
4. Concertada: les que hagueren sigut objecte de concert, en els casos no prohibits per la Llei, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.

Article 50. Lloc de pagament.

1. Els deutes tributaris notificades, autoliquidades i concertades hauran de satisfer-se, amb caràcter general, en la Tresoreria, llevat que la notificació, instruccions de l'autoliquidació o regulació del concert establisquen un altre lloc de pagament específic.
2. Els deutes tributaris sense notificació s'abonaran a través de les oficines de recaptació, mentre subsistisquen i així ho haja establert l'Entitat Local, o dels servicis específics que s'hagen creat a través d'Entitats bancàries i de les Caixes d'Estalvis col·laboradores donant sempre l'oportuna i reglamentària informació als contribuents del sistema triat.

Article 51. Terminis de pagament.

1. Dels deutes notificades.
Estos deutes que es deriven per regla general de liquidacions directes individualitzades s'abonaran en període voluntari des de l'endemà de la data de la notificació fins a l'últim dia hàbil del mes natural següent al de la notificació.
2. De les que se satisfan per mitjà d'efectes timbratges.
Hauran d'abonar-se en el moment de la realització del fet imposable.
3. De les autoliquidades pel propi subjecte passiu.
Hauran de satisfer-se al temps de la presentació de les corresponents declaracions, en les dates i terminis que assenyalen les Ordenances particulars de cada tribut. Amb caràcter general i supletori d'allò que s'ha disposat en cada Ordenança particular l'autoliquidació haurà de fer-se des que tinga lloc el fet imposable fins a l'últim dia hàbil del mes natural següent a aquell en què s'haja produït.
4. De les que se satisfan per mitjà de concert.
 - 4.1. Els deutes concertades hauran d'abonar-se en els terminis que assenyalen els seus respectius convenis.
 - 4.2. Vençuts tals terminis, l'Administració podrà expedir certificacions de descobert per a fer efectiva el deute concertada per via de constrenyiment, sense perjudi de la facultat de l'Administració de rescindir el concert.
5. Dels deutes periòdics o que se satisfan per mitjà de rebut.
 - 5.1. El termini d'ingrés del període voluntari dels deutes per rebut, serà el de dos mesos comptats a partir de la data en què quede oberta la seua respectiva cobrança, llevat que circumstàncies especials aconsellen l'ampliació d'este termini. La dita ampliació serà acordada, en suposats excepcionals acreditats en l'expedient, per la Presidència i a la mateixa se li donarà la deguda publicitat.

6. Els deutes no satisfetes en període voluntari es faran efectives en via de constrenyiment, excepte el que preveuen els articles 91 i 92 del Reglament General de Recaptació.

Article 52. Pla de distribució de la cobrança.

1. El Ple fixarà un termini per a la distribució durant l'any de la recaptació de les distintes exaccions que hagen de cobrar-se per mitjà de rebut, a fi que, inclús mantenint el cobrament de les quotes per períodes anuals, per a evitar la proliferació dels rebuts, es distribuïska la cobrança del conjunt de les exaccions escalonadament durant l'exercici; amb la qual cosa s'evitarà el que suporten els contribuents amb caràcter general el pagament de totes les seues quotes anuals en un sol període, al mateix temps que es distribuïx també, harmònicament, l'ingrés dels recurs en la Tresoreria.
2. El referit pla haurà d'estar degudament aprovat i publicat per a general coneixement, en el Butlletí Oficial de la Província abans del final de l'exercici immediat anterior a què es concrete la planificació. Una vegada aprovat tal pla, per als exercicis següents només es requerirà sotmetre a tal procediment aquelles exaccions que foren noves o respecte de les quals s'alterara el període de cobrança programat anteriorment.
3. Per regla general, en el pla de cobrança per mitjà de rebut es distribuïran els diferents tributs en els períodes següents: de l'un de març a l'un de maig i de l'un de setembre a l'un de novembre.

Article 53. Recursos recaptats a través de la Hisenda de l'Estat.

Els recursos la gestió dels quals, en tot o en part, es realitze a través de la Hisenda de l'Estat o organisme autònoms es gestionaran per estos d'acord amb la normativa i sistemes que els mateixos tinguen establits per a desenrotllar.

Article 54. Formes de pagament

El pagament dels deutes tributaris haurà de realitzar-se en efectiu, llevat que l'Ordenança pròpia de cada tribut dispose l'ocupació d'efectes d'una altra classe.

Article 55. Pagament en efectiu.

1. El pagament dels deutes tributaris que haja de realitzar-se en efectiu es farà per algun dels mitjans següents:
 - 1.1. Diners de curs legal.
 - 1.2. Gir postal o telegràfic.
 - 1.3. Xec de compte corrent bancària o de Caixa d'Estalvis, degudament conformat per l'entitat.
 - 1.4. Xec bancari.
 - 1.5. Carta d'abonament o de transferència o de Caixa d'Estalvis en els comptes obertes a este efecte a favor de l'Ajuntament.
2. Quant a la forma, requisits, efectes extintius del deute, entrega de carta de pagament i resta de qüestions referides al pagament caldrà ajustar-se a allò que s'ha previngut en el Reglament de Recaptació de la Hisenda Pública i disposicions de desplegament.
3. No obstant el previst anteriorment, quan es tracte de deutes tributaris de venciment periòdic, de les que no exigiren notificació expressa, podrà acordar-se la domiciliació bancària o en Caixa d'Estalvis dels dites deutes, de manera que l'Entitat actue com a administrador del subjecte passiu pagant els deutes que este li haja autoritzat; tal domiciliació no necessita de més requisit que el previ avís escrit a la tresoreria i al Banc que es tracte dels conceptes contributius a què afecte la dita domiciliació.

4. La dita domiciliació fins que no siga anul·lada per l'interessat, o rebutjada per l'entitat, tindrà validesa per temps indefinit.

Article 56. Pròrrogues, ajornaments, fraccionaments.

Estes matèries estaran subjectes al que disposa la legislació específica del Règim Local, Llei General Tributària, Reglament General de Recaptació i la resta de disposicions concordants i complementàries, aplicant-se en tot cas el corresponent recàrrec, sense perjudici que en supòsits molt qualificats i excepcionals es puga acordar discrecionalment a instància de l'interessat la supressió o variació de determinades garanties quan quede prou justificat en l'expedient la impossibilitat de prestar-les.

Article 57. Procediment de constrenyiment.

1. S'iniciarà quan, vençuts els respectius terminis d'ingrés en període voluntari, no s'haguera satisfet el deute.
2. El procediment es regirà pel que disposa el Reglament General de Recaptació i la resta de disposicions concordants i complementàries, vigents en cada moment.

Article 58. Crèdits incobrables.

1. Les quotes legítimament imposades que no hagen pogut fer-se efectives en el període de constrenyiment, per ignorar-se el domicili del deutor o per insolvència del mateix, podran declarar-se crèdits incobrables mitjançant una resolució de la Presidència a proposta de la tresoreria, i previs els tràmits i d'acord amb les normes que s'establixen en el Reglament General de Recaptació.

Article 59. De l'ingrés o depòsit previ.

1. L'Administració podrà utilitzar el sistema d'ingrés o el depòsit previ a l'empara del que disposa l'article 26 de la Llei 39/88, sempre que així s'establisca en la respectiva Ordenança particular reguladora del tribut i de conformitat amb el procediment regulat en els apartats següents d'este article. En tal supòsit, al sol licitar-se la prestació del servici o la realització de l'activitat administrativa, haurà d'acreditar-se, per mitjà de l'oportuna carta de pagament, l'ingrés de l'import de les quantitats corresponents.
2. La liquidació que es practique per a realitzar este ingrés previ tindrà el caràcter de provisional i en cap cas facultarà per a la prestació del servici o realització de l'activitat administrativa de què es tracte, que només podrà dur-se a terme quan s'obtinga la corresponent autorització.
3. Als efectes del paràgraf anterior, presentaran els interessats en les oficines de l'Entitat Local declaració de les bases tributàries i la resta d'elements necessaris per a la liquidació de l'exacció.
4. Arribat el moment de practicar la liquidació definitiva pels servicis o activitats que s'autoritzen o realitzen, segons els casos, es compensarà en esta liquidació l'import de l'ingrés o depòsit previ.
5. Si de la liquidació definitiva resultara quantitat a exaccionar per diferència a favor de l'Entitat Local, es notificarà a l'interessat i se seguiran els tràmits reglamentaris per a la seua gestió, si no ho haguera es considerarà automàticament elevat a definitiu l'ingrés previ, sense necessitat de cap altre tràmit. Si, al contrari, es donara saldo a favor del

contribuent, quedarà este a la seua disposició i es tornarà d'ofici sense necessitat de petició de l'interessat.

6. L'import de l'ingrés previ es tornarà a l'interessat, sempre que, per causes no imputables al mateix, es deixarà de prestar el servei o de realitzar l'activitat administrativa. A estos efectes, tractant-se de llicències, el servei s'entendrà prestat, i meritada la taxa, pel fet d'efectuar-se l'activitat conduent a la seua concessió, encara que esta no tinguera lloc.

Investigació i inspecció

Article 60. Investigació i inspecció.

1. L'Administració investigarà els fets, actes, situacions, activitats, explotacions i la resta de circumstàncies que integren o condicionen el fet imposable, i comprovarà la valoració de la base de gravamen.
2. La investigació es realitzarà per mitjà de l'examen de documents, llibres, fitxers, factures, justificants i assentaments de comptabilitat principal o auxiliar del subjecte passiu; també amb la inspecció de béns, elements, explotacions i qualsevol altre antecedent d'informació que siga necessari per a la determinació del tribut.
3. A l'efecte del que disposen els apartats anteriors, l'Entitat Local podrà establir, amb subjecció al seu propi Reglament Orgànic, els serveis d'Inspecció de Tributs.

Article 61. Deure de col·laboració.

1. Els subjectes passius estan obligats a portar i conservar els llibres de comptabilitat, registre i la resta de documents que en cada cas s'establisca i a facilitar la pràctica de les inspeccions, proporcionant a l'Administració les dades, informes i antecedents o justificants que tinguen relació amb el fet imposable.
2. Tota persona natural o jurídica, privada o pública, per simple deure de col·laboració amb l'Administració, estarà obligada, a requeriment d'esta, a proporcionar qualsevol classe de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària deduïts de les seues relacions amb altres persones.

Article 62. Document de les actuacions de la inspecció.

Les actuacions de la inspecció, quan hagen de tindre alguna transcendència econòmica per als subjectes passius, es documentarà a través de :

- Diligències: per a fer constar quants fets o circumstàncies rellevants es produïxen en el curs del procediment inspector, així com les manifestacions de les persones que hi intervenen.
- Comunicacions: mitjans documentals per mitjà dels quals la inspecció es realitza unilateralment amb qualsevol persona o organisme, en l'exercici de les seues funcions.
- Actes prèvies o definitives: documents en què s'arreglen els resultats de les actuacions de la Inspecció i es proposa la regularització de les situacions del subjecte passiu respecte a la Hisenda Local, amb expressió, si és el cas, de les infraccions apreciades, incloent, quan procedisca, els interessos de demora i sanció aplicable.

Article 63. Contingut de les actes de la inspecció.

1. En les actes d'inspecció es consignarà:
 1. El nom i cognoms de la persona amb què s'entenga la diligència i el caràcter o representació amb què comparega en la mateixa.
 2. Els elements essencials del fet imposable i de la seua atribució al subjecte passiu.

3. La regularització de les situacions tributàries que s'estime procedent.
4. La conformitat o disconformitat del subjecte passiu o del seu representant.
2. Quan el subjecte passiu no subscriba l'acta, o subscriuint-la no preste la seua conformitat a les circumstàncies en ella consignades, així com quan l'acta no se subscriguera per persona prou autoritzada per a això, s'incoarà l'oportú expedient administratiu a què servirà de cap l'acta de referència, en el que se li donarà al subjecte passiu un termini de quinze dies perquè presente les seues al·legacions.
3. La resolució de l'expedient es notificarà a l'interessat conjuntament amb la liquidació que recaiga i podrà formular-se, davant del mateix òrgan que va dictar l'acte administratiu, el corresponent recurs de reposició.
4. En tot cas la Inspecció es regirà per les normes contingudes en els articles 140 i següents de la Llei General Tributària i pel Reial Decret 939/86, de 25 d'abril (BOE nombre. 115, de 14 de maig) pel qual s'aprova el Reglament General de la Inspecció dels Tributs.

Article 64. La denúncia.

1. L'acció de denúncia pública és independent de l'obligació de col·laborar amb l'Administració.
2. L'acció de denúncia serà publicada, i perquè produísca drets a favor del denunciant haurà d'estendre's, firmar-se i ratificar-se per escrit, acreditant la personalitat i constituint un depòsit d'un 10% de l'import de la infracció denunciada.
3. Si la comprovació de la denúncia ocasionara gastos es cobriran amb l'import del depòsit, sinó resultara certa, s'ingressarà el dit import en la Caixa de la Corporació, una vegada deduïda la quantitat necessària per a satisfer si és el cas els gastos originats.
4. En cas de resultar certa la denúncia, i una vegada realitzat l'ingrés del deute tributari, el denunciant tindrà dret, a més del 50% de la multa que resulte definitivament imposada a la devolució del depòsit que haguera fet o del sobrant d'haver-se originat gastos en la comprovació de la denúncia, per a la qual cosa l'Administració haurà de presentar-li l'oportú compte.

Disposició addicional

Per al no previst en esta Ordenança regirà la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, així com la legislació general tributària de l'Estat, de les que serà supletòria la Llei General Pressupostària; i les respectives Lleis que dicte la Generalitat Valenciana en el marc i de conformitat amb l'al·ludida legislació estatal.

Disposició final

1. La present Ordenança, que consta de 64 articles i una disposició addicional, va ser aprovada pel Ple.
 - Provisionalment en data: 21-11-89
 - Definitivament en data:
2. La present Ordenança començarà a regir a partir de l'un de gener de 1990 i continuarà d'ara en avant fins que l'Ajuntament approve la seua modificació o derogació.

A Chilches/Xilxes, a 21 de novembre de 1989. L'ALCALDE,

DILIGÈNCIA.- S'estén per a fer constar que la present Ordenança va ser aprovada pel Ple de l'Ajuntament en data 21 de novembre de 1989. A Chilches/Xilxes, a 25 d'octubre de 1994. EL SECRETARI,